

INDEX

1. INTRODUCCIÓ	Pàg 2.
1.1. MOTIVACIÓ DE LA INTERVENCIÓ.....	Pàg 2.
2. SITUACIÓ GEOGRÀFICA I CONTEXT GEOLÒGIC.....	Pàg 3.
3. CONTEXT HISTÒRIC.....	Pàg 5.
4. METODOLOGIA.....	Pàg 9.
5. DESCRIPCIÓ DELS TREBALLS I RESULTATS OBTINGUTS.....	Pàg 10.
6. CONCLUSIONS.....	Pàg 19.
7. LLISTAT ESTRUCTURES AFECTADES.....	Pàg 20.
8. BIBLIOGRAFIA.....	Pàg 22.

ANNEX 1.

UNITATS ESTRATIGRÀFIQUES
DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA
PLANIMETRIA
INVENTARI DE MATERIALS

1. INTRODUCCIÓ

Aquesta memòria presenta els resultats dels treballs arqueològics realitzats al número 76 del c/ Sant Pere més Alt dins el districte de Ciutat Vella de la ciutat de Barcelona (Barcelonès).

Els treballs s'han desenvolupat entre els dies el dies 20 i 25 de Maig del 2009, tal i com es disposa a l'autorització de la Direcció General del Patrimoni Arqueològic signada pel Director General de Patrimoni Cultural, segons el procediment establert en l'article 14 i següents del Decret 78/2002, de 5 de març de 2002, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic.

Les tasques arqueològiques han estat realitzades per l'empresa CODEX – Arqueologia i Patrimoni, sota la direcció de l'arqueòloga Anna Martí i Ferragut, i amb la supervisió dels pertinents treballs pel Servei d' Arqueologia Urbana del Museu d'Història de la Ciutat de Barcelona.(MUHBA)

El finançament de la intervenció ha anat a càrrec de Foment de Ciutat Vella.

1.1. MOTIVACIÓ DE LA INTERVENCIÓ

Segons la normativa municipal d'acord amb la legislació vigent en matèria de patrimoni. L'intervenció al C/ Sant Pere més Alt requereix d'una intervenció arqueològica, doncs en aquesta zona qualsevol actuació que comporti moviment de terres i afectació del subsòl, requereix d'una intervenció de caràcter preventiu. Per poder d'aquesta manera documentar les possibles restes que poguessin aparèixer, en una zona que està molt propera a l'antic Rec Comtal, a Sant Pere de les Puel·les i al mercat del Born.

La intervenció ve motivada per l'execució del projecte d'accessibilitat a l'edifici plurifamiliar anteriorment citat. En el projecte original es contempla la realització d'un fossat per tal de encabir-hi la caixa d'un ascensor.

2. SITUACIÓ GEOGRÀFICA I CONTEXT GEOLÒGIC

L'indret on s'ha dut a terme la intervenció arqueològica es localitza al carrer Sant Pere més Alt 76 del terme municipal de Barcelona, comarca del Barcelonès, dins el districte de Ciutat Vella de Barcelona.

Les coordenades UTM son: 31TDG 431418 – 4582501. L'alçada sobre el nivell del mar és d'uns 10,50 metres segons fonts del departament d'urbanisme de l'Ajuntament de Barcelona. Li correspon el núm. 1424304DF3812C del plànol cadastral de la Ciutat.

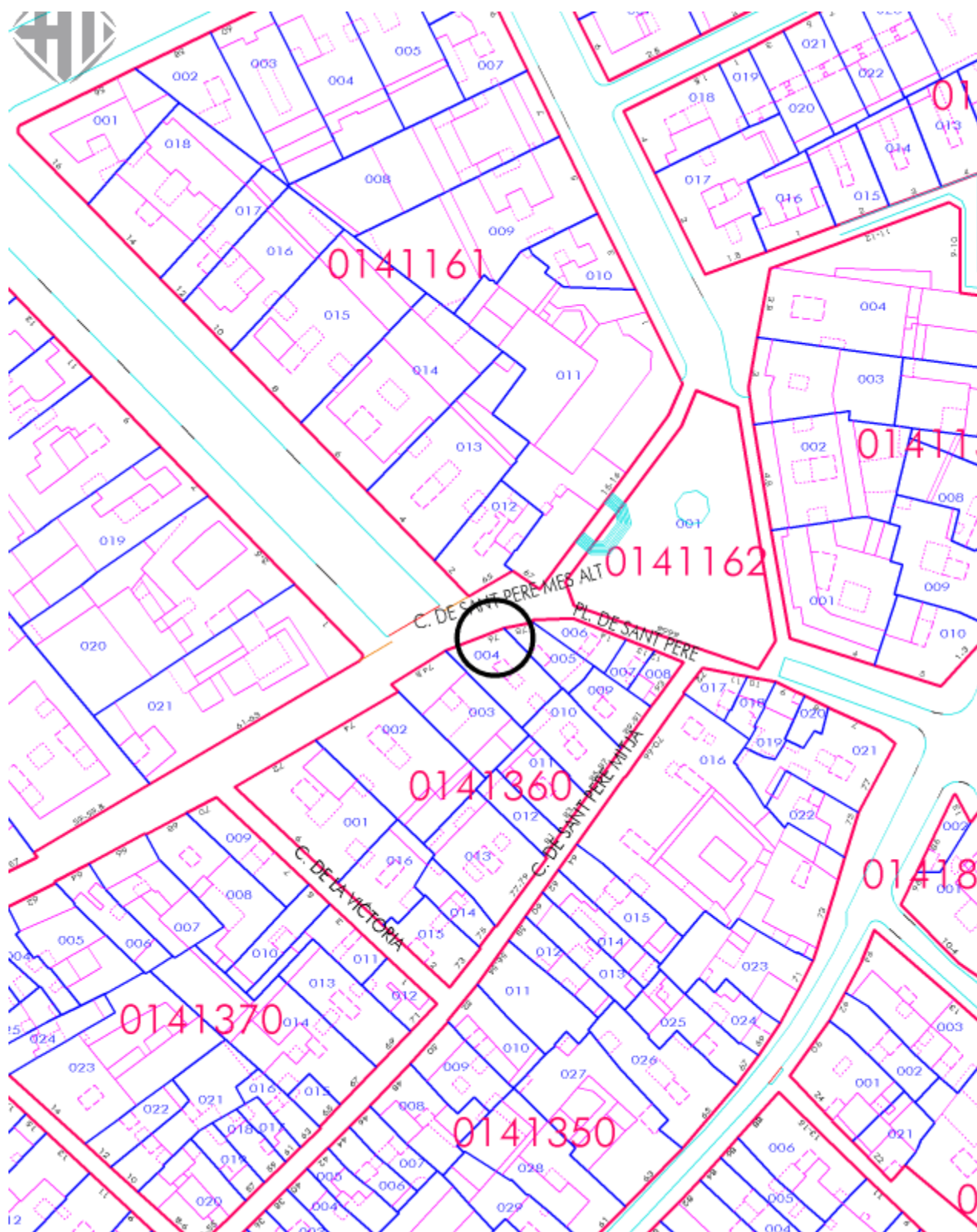

Figura 1. Plànol de situació de la finca al C/Sant Pere mes Alt 76. Escala 1/1000.

Podem dir que la zona està inclosa tant geològicament com geogràficament en el que es coneix com a Pla de Barcelona que s'estén entre el Mediterrani i la serralada litoral per una banda i entre els Rius Besos i Llobregat per una altra. En el seu conjunt aquest Pla es fruit d'una falla que tingué el seu origen en l'enfonsament del massís Catalano-balear, fet que determina la seqüència geològica del subsòl de la zona, on les capes més profundes estan compostes per pissarres del Paleozoic amb intrusions granítiques, essent cobertes aquestes per acumulacions de blocs calcaris i argiles.

Amb les primeres ocupacions de la zona es desenvolupà al pla una agricultura de caràcter mediterrani: vinya, arbres fruiters, cereals. És a dir, vora les rieres es va desenvolupar l'horticultura, no donant-se això a l'àrea que tocava al mar, que estava formada per marines i albuferes que amb el pas del temps s'anaren assecant.

A partir de la evolució geològica, s'han acabat distingint dos sectors: El Pla de dalt i el Pla de baix, lloc aquest últim, on s'inclou el barri de la Ribera i així la finca del nostre estudi.

La Ribera presenta una geologia composta per materials fins aportats pels Torrents que baixen de Collserola per una banda i per una altra, a primera línia de costa materials aportats pels corrents marins, que acabaran reblint les marines i albuferes que abans hem mencionat.

3. CONTEXT HISTÒRIC

El carrer de Sant Pere més alt es localitza en un lloc de transcendència històrica i del que tenim notícies documentades des d'època prehistòrica fins als nostres dies.

L'espai on es localitza la intervenció restava fora del recinte emmurallat de la *Colònia Iulia Augusta Faventia Paterna Barcino*, la fundació de la qual es data tradicionalment entre els anys 15 i 13 aC. En aquest espai fora muralles o *suburbium* es construïren edificacions aïllades o *villae* rústiques de producció agrícola, activitats que no estaven permeses a l'interior de l'àrea urbana, com per exemple la vil·la situada a la plaça Antoni Maura, molt propera a la muralla, o la de Sant Pau del Camp. D'altra banda, també es localitzaven les zones de necròpolis, com les aparegudes al carrer Francesc Cambó, al mercat de Santa Caterina, al carrer dels Arcs o a la plaça de la Vila de Madrid, per esmentar alguns exemples.

Però no és fins a finals del segle XI i inicis del segle XII quan es comença a ocupar la zona de forma més sistemàtica. A partir del segle XIII la muralla romana perd la seva funció defensiva i resta darrere de les noves construccions, encara que es manté com un important element de delimitació de l'espai urbà. Així doncs, a l'interior de la ciutat es localitzen els principals edificis polítics i religiosos, el call jueu i les residències aristocràtiques. Pel que fa a l'exterior, s'accelera el creixement al voltant dels antics burgs, com per exemple al voltant Sant Pere de les Puel·les o de Santa Maria

del Mar, amb un important barri de pescadors i mariners en creixement constant com a conseqüència de l'expansió del comerç a la Mediterrània.

Del Monestir de Sant Pere de les Puel·les podem dir que fou patrocinat pels contes de Sunyer, consagrat l'any 945, es crear junt a una antiga església dedicada a Sant Sadurní. Va patir diverses destruccions als S.XI i XII, deslliurant-se del control episcopal al 1072 passarà a estar sotmesa directament de Roma i viurà el seu moment àlgid al segle XIII.

A finals del segle XIII tota aquesta zona està urbanitzada i comença una època d'esplendor amb l'edificació a la part del carrer Montcada de grans palaus i l'assentament de diverses ordes eclesiàstics, entre els quals cal destacar la fundació del Convent de Santa Caterina, el més gran de la ciutat de Barcelona. La construcció d'aquest convent va motivar una divisió molt clara de la ciutat, així com el canvi del traçat de diversos carrers.

El creixement urbà i econòmic tindrà el seu exponent més clar quan a finals del segle XIII es construí una nova muralla, atribuïda a Jaume I, que tindrà un paper unificador i que abraçarà els nuclis poblats que envolten la ciutat. Posteriorment, en temps de Pere el Cerimoniós, al segle XIV, es va realitzar una nova ampliació del recinte emmurallat, tancant d'aquesta forma el que actualment coneixem com a Raval.

Els fogatges d'època moderna ens permeten veure que els primers burgs formats fora muralla corresponen també a les zones amb una

major densitat de població, vies de comunicació i, finalment, amb una proliferació i diversificació d'oficis.

El segle XVIII és marcat per grans transformacions que poden ésser dividides en dues. La primera ve marcada per la dependència d'un estat centralista a causa del triomf borbònic, la qual cosa provocarà que s'aboleixin les institucions pròpies de la ciutat mitjançant el decret de Nova Planta, minimitzant el poder dels gremis i convertint Barcelona en una ciutat militaritzada on el poder va recaure en la figura del capità general.

Barcelona estava formada en aquesta època per una gran quantitat de carrers estrets, amb poques vies amples que poguessin ésser transitades per tropes de soldats, cosa que era bastant incompatible amb una ciutat militaritzada, doncs feia difícil la defensa de la ciutat, així com el control sobre la població. Per aquests motius, la ciutat comtal patirà la major transformació des de la construcció de la muralla medieval, és a dir, la creació de la Ciutadella i la seva esplanada, per la realització de la qual seran enderrocats gran nombre d'habitatges de la zona.

La segona gran transformació del s. XVIII serà el creixement econòmic i demogràfic, que faran que a la zona s'instal·lin els centres de manufactura de teixit. Aquest creixement provocà un increment poblacional de la zona, a més d'una escassa salubritat i l'aparició de nombroses epidèmies. La manca d'espai farà que moltes cases que es dedicaven a la manufactura de teixit es foren traslladant al raval o altres espais.

Ja al S XIX i amb l'obertura del C/ Princesa es va voler oxigenar la zona, separen d'aquesta forma el barri de Sant Pere (l'immediat a Sant Pere de les Puel·les) de la zona més a tocar del mar, de la zona que s'organitzava al voltant de Santa Maria del Mar.

Però no serà fins al s. XX que amb la realització d'un nou pla urbanístic i amb l'obertura de la Via Laietana, amb el cost urbanístic que això implica, que la zona quedarà una mica més oberta, quedant així el centre històric de la ciutat dividit en dues zones: el barri gòtic a una banda de la Via Laietana i la zona de la Ribera, Sant Pere i Santa Caterina per l'altra.

4. METODOLOGIA

La intervenció arqueològica al carrer Sant Pere més Alt núm. 76 ha consistit en l'excavació manual de l'àrea afectada per la construcció del fossat de l'ascensor, amb un equip format per un arqueòleg director, un dibuixant-topògraf i dos operaris.

S'ha realitzat una cala més o menys quadrangular 1'60 M X 2'10 M amb una profunditat assolida d' aproximadament -1'75 m, en relació al nivell actual de circulació del edifici.

La Metodologia emprada per l'excavació i la documentació de les restes arqueològiques és la proposada per H. Harris i A. Carandini per les excavacions en extensió adaptada a les característiques pròpies de cada intervenció. De aquesta manera, es distingeix cada nivell arqueològic i cada estructura localitzada amb un número identificador correlatiu (100,101,102) anomenat unitat estratigràfica UE. De cadascuna d'aquestes UE, es fa la fitxa descriptiva on queden paleses les característiques físiques de la mateixa, així com la seva ubicació, la seva relació amb la resta d'UE del jaciment, etc.

S' ha realitzat també la corresponent documentació fotogràfica i s'han fet seccions de tots els sectors on s'ha intervingut. També s'han dibuixat en planta les estructures i retalls que han aparegut, a una escala gràfica d'1:20. Totes les cotes estan en relació al nivell del mar. Les estructures localitzades han estat situades topogràficament mitjançant una estació total.

Finalment, a l'excavació se li ha donat el codi **056/09**. Tot el material extret en aquesta intervenció estarà marcat amb aquesta sigla, junt amb la UE a la qual correspon. Igualment les fotografies digitals portaran el mateix codi que la ceràmica i el número identificador d'inventari.

5. TREBALLS REALITZATS I RESULTATS OBTINGUTS

Els treballs realitzats han consistit en l'excavació manual d'una cala al pati de llums de l'edifici, amb l'objectiu d'encabir-hi la caixa d'un ascensor. El resultat d'aquests treballs han estat positius quant a la presència de restes arqueològiques.

A nivell general, tot i l'obvietat del fet, cal remarcar que com a conseqüència de les característiques pròpies de la intervenció, bàsicament l'excavació d'una cala de reduïdes dimensions, resulta complicada la tasca d'establir una cronologia i interpretació acurada de les restes aparegudes.

A continuació passem a descriure els treballs i els resultats obtinguts al llarg del procés d'excavació especificant les mesures, situació i orientació de la cala, etc...

Com ja hem comentat anteriorment, la fondària de la cala es trobava supeditada a les necessitats de l'obra i per aquest motiu no s'ha pogut esgotar l'estratigrafia fins arribar al terreny geològic.

A la Cala on anirà la caixa del ascensor li hem donat la UE 100 i es situa al pati de llums de l'edifici. Les seves dimensions aproximades son de 2,10 m de llargada i 1'60 m d'amplada i assoleix una profunditat màxima de -1'75 m sota el nivell de circulació de l'actual pati de l'edificació.

L'excavació s'ha realitzat de forma manual amb ajut d'un martell pneumàtic per enretirar el paviment actual format per un planxa de formigó.

Un cop retirat aquest primer nivell de circulació UE 101 format per un paviment de formigó d'aproximadament 0'05 m de gruix, ens trobem amb l'estrat UE 102 i amb l'estructura UE 103.

L'UE 102 es un estrat remogut molt heterogeni de matriu sorrenca de color marró/vermell que es pot interpretar com un nivell de regularització del pati, previ a la col·locació de la pavimentació. Barrejats amb el sediments s'han recuperat materials moderns com restes de fusta i totxanes. Es trobava tallat per canonades de plàstic pertanyents a serveis anul·lats o fora de servei. No s'han documentat materials arqueològics. Una vegada desmuntats els serveis i excavat l'estrat de regularització UE 102, es detecten diferents estructures que encara es poden relacionar amb l'edificació actual, tot i que caldria associar-les a una fase anterior a l'actual, segurament del moment en que s'aixeca l'edificació.

Figura 3. (U.E 102)

La UE 103 és una estructura contemporània, concretament una arqueta feta de totxanes i formigó. Aquesta es trobava anul·lada. Situada a la zona N-E de la cala te unes dimensions de 0´76 m de llarg per 0´84 de ample. És molt moderna i tot no estar en funcionament des de fa un temps, és anul·lada en aquest moment.

Figura 4 (UE 103) Arqueta

En l'extrem SW del sondeig es documenta una fossa sèptica ja amortitzada tot i que no colmatada. En primer lloc es documenta la seva coberta, UE 110, formada per dos grans blocs de pedra rectangulars que es recolzen en la part superior de les pròpies parets de la fossa, les parets més occidentals de la fossa estan en contacte amb les parets de fonamentació del pati de llums de la casa.

Una vegada enretirada la coberta UE 110, es poden veure els murs perimetrals, UE 109 de la fossa sèptica. Aquests murs tenen dos trams ben diferenciats, per una part, el tram superior està fet per pedres de mida mitjana escairades i maons i lligats amb morter de calç. Per una altra, la meitat inferior està feta d'obra amb maons col·locats plans i lligats també morter de calç. Cal dir que la part inferior de la fossa no té cap tipus de revestiment murari, veient-se directament el retall, UE 114 de l'estructura.

Per sota la UE 102 podem documentar una altra estructura que està formada per uns murs i una pavimentació que es realitzen coetàniament a la fossa sèptica UE 109, ocupant l'espai que aquesta deixa lliure al costat SE de la Cala.

Figura 5 (UE 105,106,107,108)

Aquesta estructura està composta per una pavimentació UE 108, feta amb un aparell regular de rajols de 0'30 m x 0'16 m sobre la que es recolzen uns altres tres elements. El primer d'ells, UE 107, està fet d'obra, amb maons de 0'30 m x 0'16 m, i sembla ser un esglaó o elevació que cobreix la meitat del paviment UE 108. Els altres dos elements són dos murs fets d'obra que delimiten en alçat l'espai de l'esglaó. El primer d'ells, UE 105, és un mur fet d'obra, amb maons de 0'30 m x 0'16 m col·locats plans i lligats amb morter de calç que, amb una orientació NE/SW, delimita l'espai pavimentat pel seu costat de llevant. El segon, també està fet d'obra, però amb els maons col·locats verticalment, recolzant-se en la fossa sèptica. Per tant, el primer, UE105 delimita externament l'espai pavimentat,

mentre que el segon, UE 106, fa les funcions de separació entre la fossa i la zona pavimentada.

Figura 6 (UE 108) Paviment.

Un cop desmuntades aquestes estructures, s'excaven dos nivells . El primer d'ells UE 111, és un estrat de color vermell i textura compacta que no presenta materials ceràmics. El segon dels estrats, UE 112, està compost per un sediment de matriu sorrenca barrejat amb blocs de pedres i material constructiu, tenint entre els seus components alguns fragments de ceràmica vidrada d'època moderna.

Aquests dos estrats estan relacionats la darrera estructura documentada al sondeig, UE 113, datant la seva amortització. El primer d'ells, UE 111, el cobreix, mentre que el segon dels estrats, se li lliura.

La darrera estructura documentada al sondeig és el mur UE 113, que creua la cala. Es tracta d'una estructura feta amb un aparell irregular de pedres sense treballar i lligades amb morter de tonalitat taronja. Aquest mur, del que es documenta un alçat 1'20 m i una amplada de 0'70 m té una llargada de 1'60 m i continua més enllà de les dimensions de la cala, es veu molt afectat per les estructures associades a l'edificació actual, tant pels murs perimetrals del pati de llums, com per la trinxera de la fossa sèptica UE 114.

Per últim, comentar que una vegada assolida la cota estipulada com a punt final per al sondeig s'atura la intervenció, tot i que en cap punt s'esgota l'estratigrafia antròpica.

Figura 7.(UE 113). Mur

6. CONCLUSIONS

Una vegada finalitzat el treball de camp i després d'haver descrit els treballs realitzats, passem a exposar un seguit de valoracions finals entorn a les característiques de les restes arqueològiques localitzades a la intervenció realitzada al carrer Sant Pere més Alt núm. 76 de Barcelona.

Podem extreure d'aquests treballs la idea de l'existència de dos fases constructives ben diferenciades. El període més antic, documentat mitjançant el mur UE 113, correspondria a una fase anterior a la construcció de l'edifici. Aquest mur, delimitaria un àmbit del que no podem precisar les característiques ni la funcionalitat, a causa de les reduïdes dimensions de la cala. A nivell cronològic, solament s'han pogut documentar alguns fragments de ceràmica vidrada marró i algun fragment aïllat de blava de Barcelona, que fan pensar en una factura d'època moderna.

La resta d'estructures documentades al sondeig, cal associar-les a l'edificació actual, realitzada al segle XIX. Es tracta d'estructures i serveis relacionats amb el funcionament del pati de llums de la finca.

Les estructures més antigues d'aquesta segona fase són una fossa sèptica i una pavimentació que funcionen coetàniament i que segurament es realitzen en el moment en que es construeix l'edifici.

La fossa sèptica té planta quadrangular i està situada a la zona SW de la cala. Funciona amb una pavimentació feta de rajols rectangulars col·locats a trencajunt, que ocupa la resta de la superfície de la zona SW del sondeig i sobre la qual es recolzen tres elements. El primer d'ells, sembla ser un esglaó o elevació que cobreix la meitat del paviment, mentre que els altres dos, són murs fets d'obra que delimiten en alçat tant l'espai pavimentat com l'esglaó.

Les darreres estructures documentades es realitzen sobre el nivell que amortitza la fossa sèptica. Es tracta d'un servei amortitzat i una arqueta, que caldria associar a la darrera fase de funcionament del pati de llums, on el nivell de circulació queda marcat per una planxa de formigó.

Per tant, tot i que la informació que es pot extreure d'aquesta intervenció és limitada, es pot dir que les estructures aparegudes al sondeig permeten parlar, com ja hem dit, de dues fases constructives diferents. La primera relacionada amb alguna construcció anterior a l'edifici actual i la segona, vinculada a l'evolució d'aquesta finca des del moment en què s'aixeca fins a l'actualitat.

7. ESTRUCTURES AFECTADES

Les estructures afectades en la realització d' aquesta cala son les següents :

U.E 103 : Arqueta

- Cronologia : Contemporània.
- Afectació: Total.

UE 104 : Canalització Formigó

- Cronologia: Contemporània.
- Afectació : Total.

UE 105 : Muret de maons plans

- Cronologia: Contemporània.
- Afectació Parcial.

UE 106:Muret de maons

- Cronologia: contemporània
- Afectació: Parcial.

UE 107: Paviment de maons

- Cronologia : contemporània
- Afectació : Parcial.

UE 108: Paviment de maons .

- Cronologia: Contemporània.
- Afectació: Parcial.

UE 109: fossa sèptica.

- Cronologia : Contemporània.
- Afectació: Parcial.

UE 110: Pedres Coberta fossa sèptica.

- Cronologia : Contemporània.
- Afectació: Total.

UE 113: Mur

- Cronologia: Moderna.
- Afectació: Parcial.

BIBLIOGRAFIA

Garcia i Espuche, A; Guardia i Bassols, M. *Espai i Societat a la Barcelona pre-industrial*. Edicions de la Magrana. Institut Municipal d'Història. Barcelona. 1986.

Garcia i Espuche, A “Canvis i Permanències de l’herència Medieval. De la ciutat de la Ribera a la ciutat de la Rambla” *Historia de Barcelona. Volum 5. El desplegament de la ciutat manufacturera (1714 – 1833)*. Enciclopèdia Catalana. Barcelona 1992.

-PALET, J.M.: *Estudi Territorial del pla de Barcelona. Estructuració del Territori entre l’època ibero-romana i l’alt-Medieval s.II-I ac- s X-XII dc*, Estudis i Memòries d’arqueologia de Barcelona, Centre d’arqueologia de la Ciutat, Institut de Cultura, Barcelona 1994.

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

Fotografia 1: UE 102.

Fotografia 2: UE 103 Arqueta.

Fotografia 3: UE 105, 106,107,108.

Fotografia 4: UE 108, Paviment.

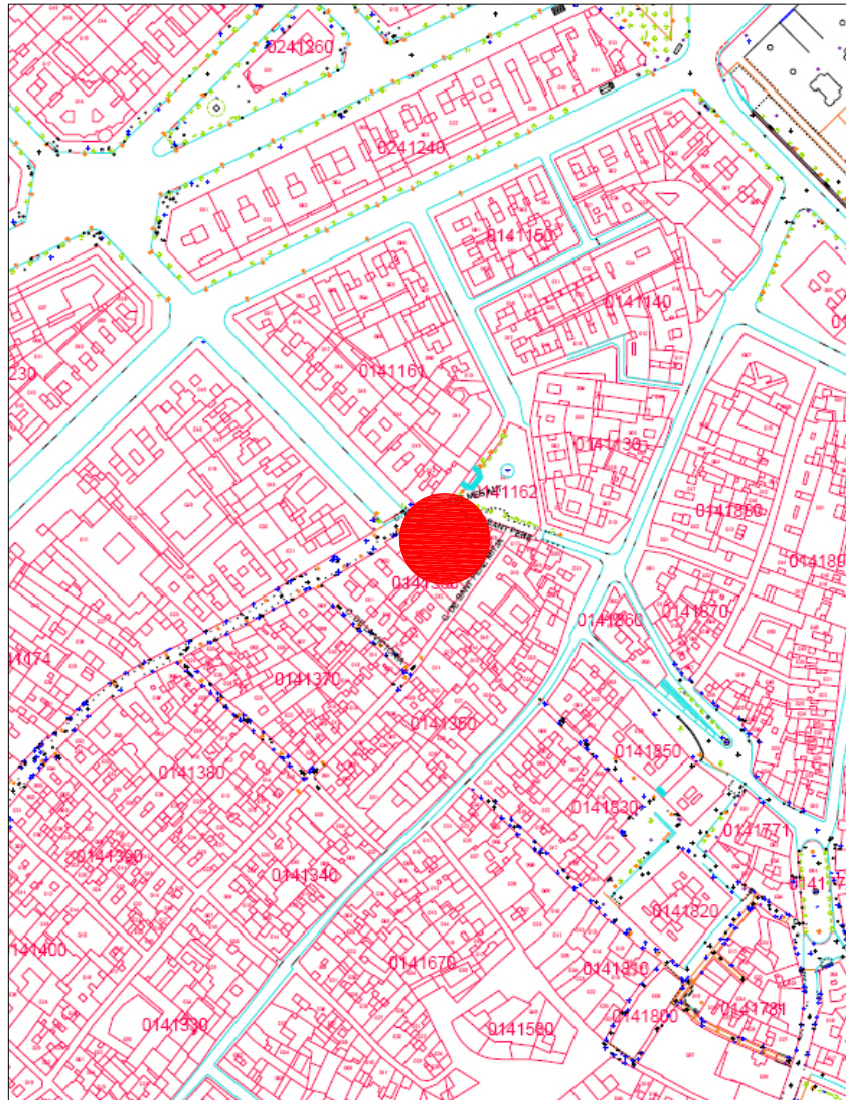
Fotografia 5: UE 110, 109 fossa sèptica.

Fotografia 6: UE 109, interior fossa sèptica.

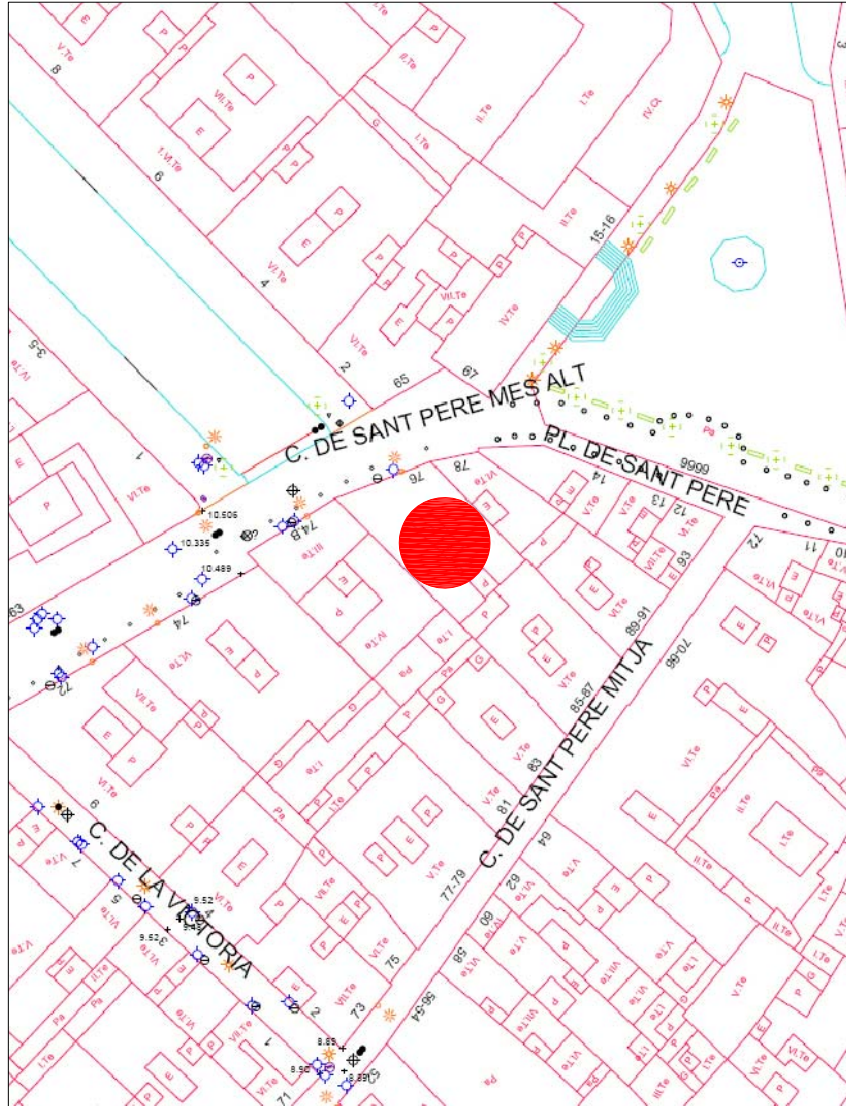
Fotografia 7: UE 113, Mur.

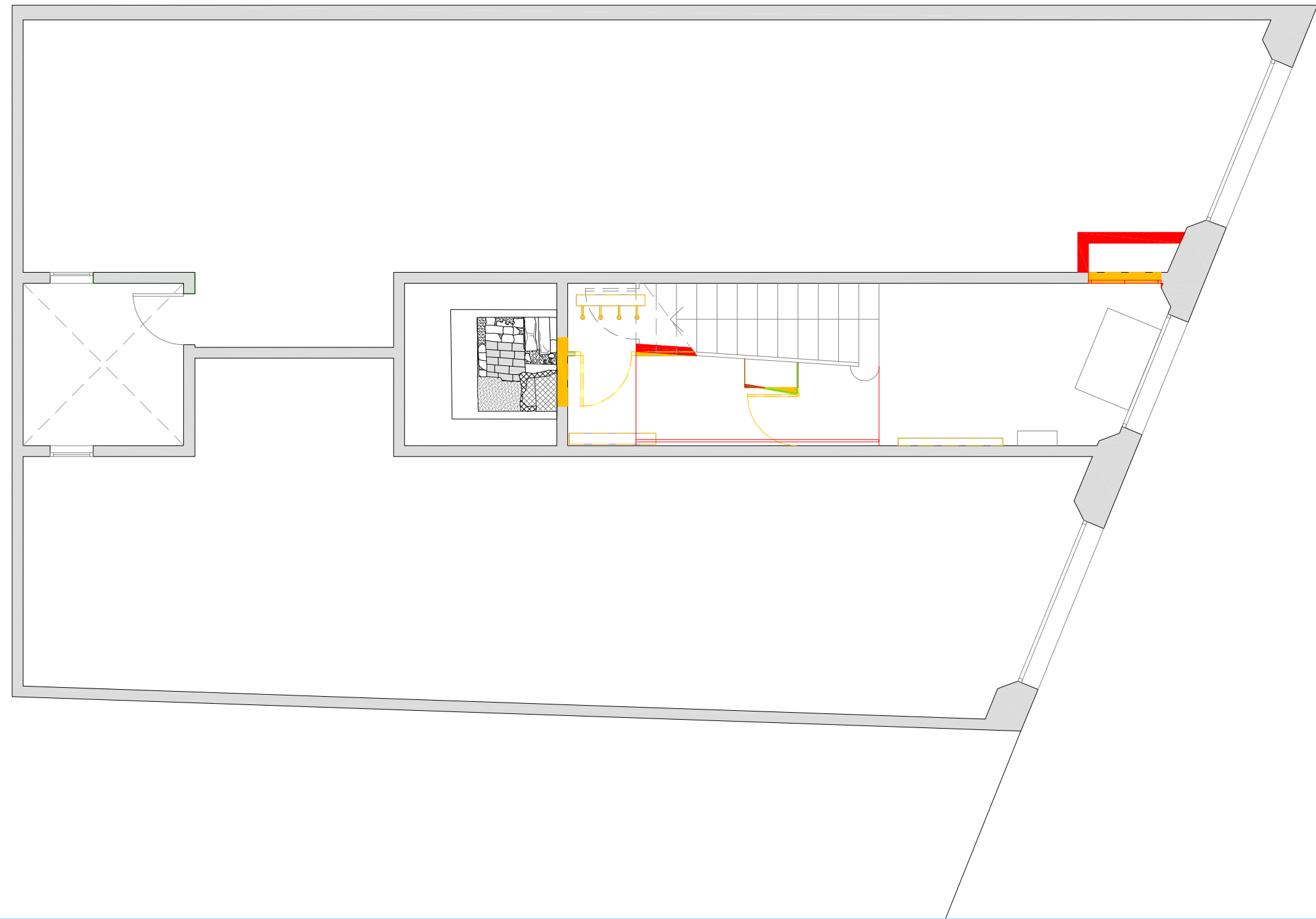
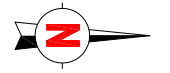
Fotografia 8: UE 113, Mur.

Núm.	Títol	UE	Escala
1	Plànol de situació		s/e
2	Plànol de situació		s/e
3	Planta general del solar.		1/100
4	Plantes arqueològiques per fases.	100 113 106 109 102 108 107 105	1/20
5	Secció Longitudinal A-A'	102 113 109 110	1/20
6	Secció Transversal B-B'.	105 106 107 108 110	1/20
7	Alçat del mur UE 113.	113	1/20

	INTERVENCIÓ	NOM DEL PLÀNOL	Núm.
	C/ Sant Pere Més Alt 76 codi: 056/09 Barcelona (Barcelonès)	Plànol de situació Data: Juliol 2009	1
DIN A4	Escala: s/e		

DIRECCIÓ ARQUEOLÒGICA

Anna Martí

AUTORS

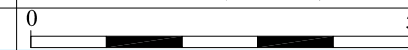
Mario Granollers

 CODEX
ARQUEOLOGIA I PATRIMONI

DIN A3 Escala: 1:100

INTERVENCIÓ

C/ Sant Pere Més Alt 76 codi: 056/09
Barcelona (Barcelonès)

NOM DEL PLÀNOL

Planta general del solar

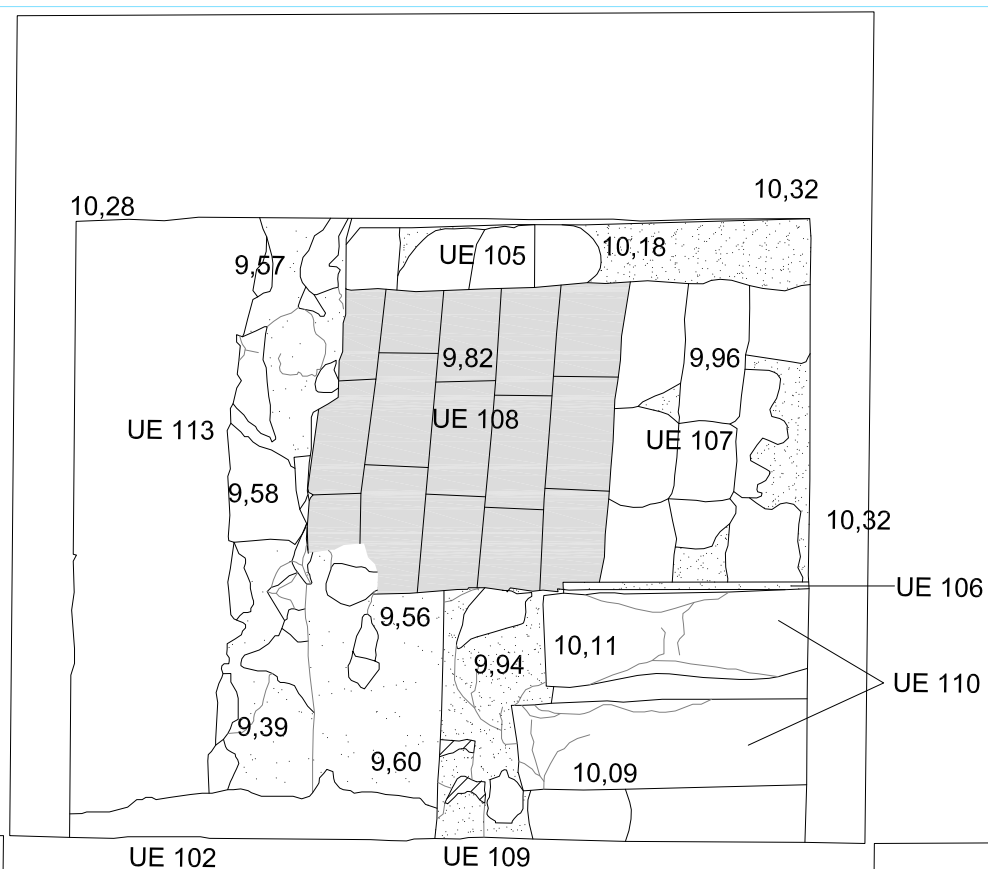
Data: Juliol 2009

Núm.

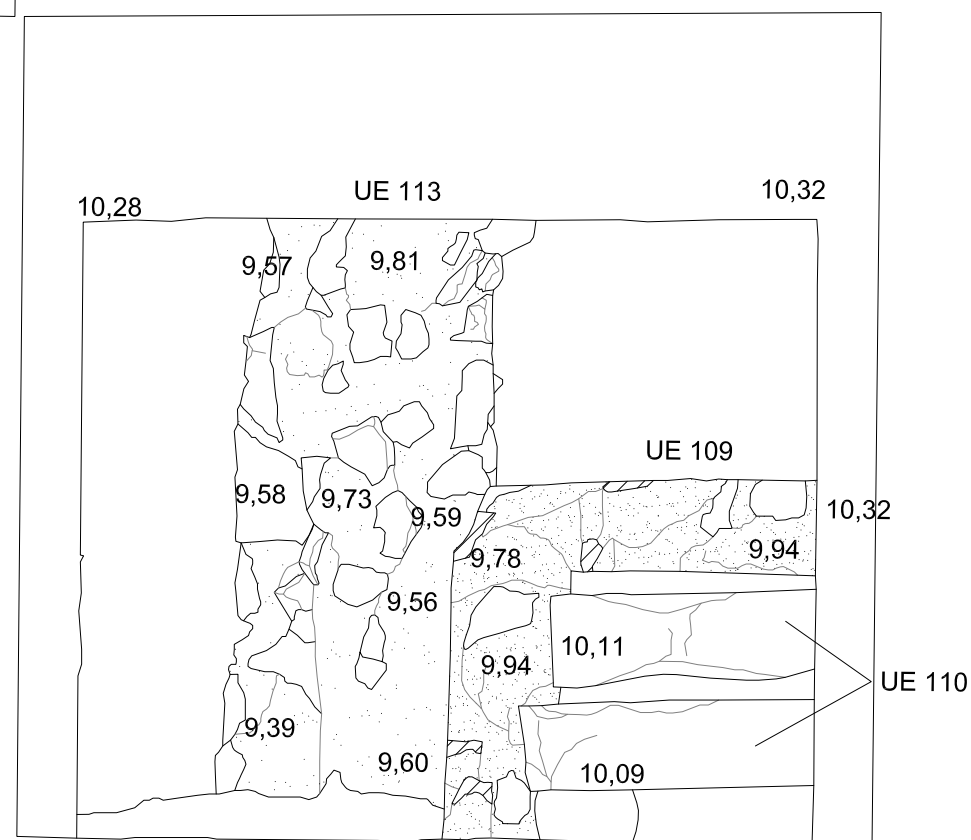
3

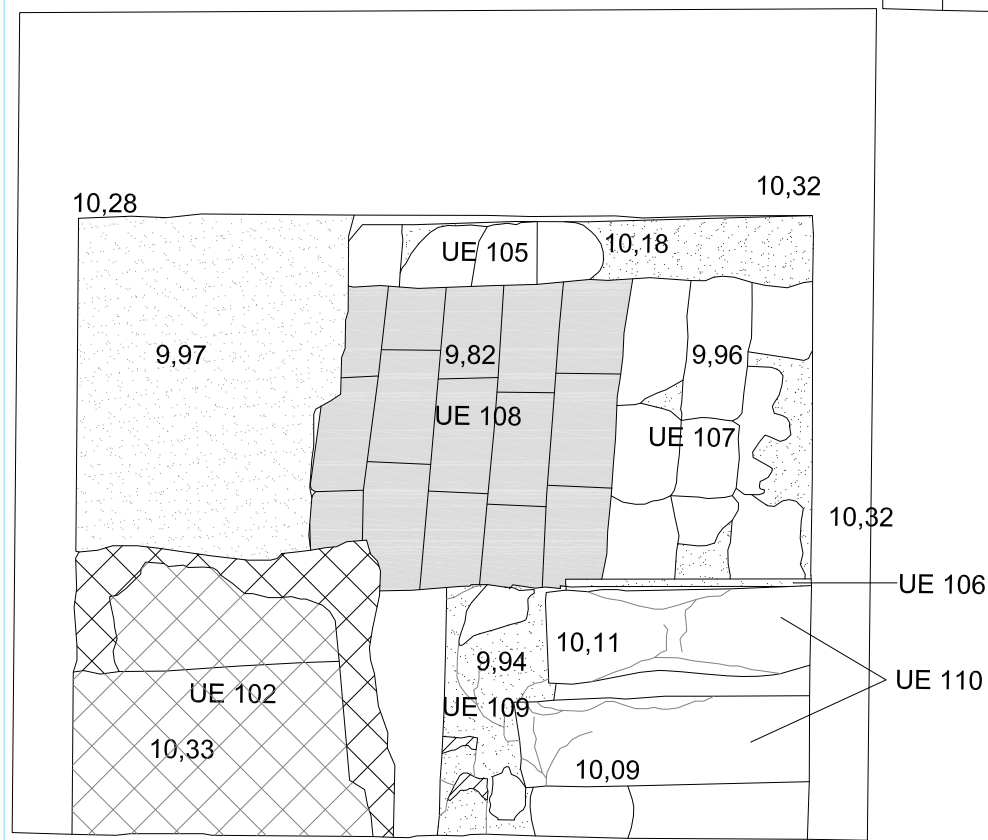
Planta 1

Planta 3

Planta 2

DIRECCIÓ ARQUEOLÒGICA

Anna Martí

AUTORS

Mario Granollers

DIN A3 Escala: 1:20

INTERVENCIÓ

C/ Sant Pere Més Alt 76 codi: 056/09
Barcelona (Barcelonès)

NOM DEL PLÀNOL

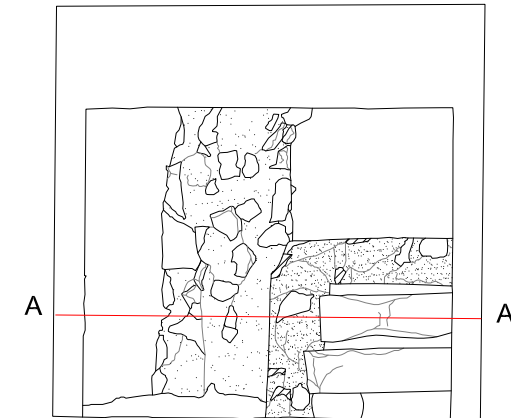
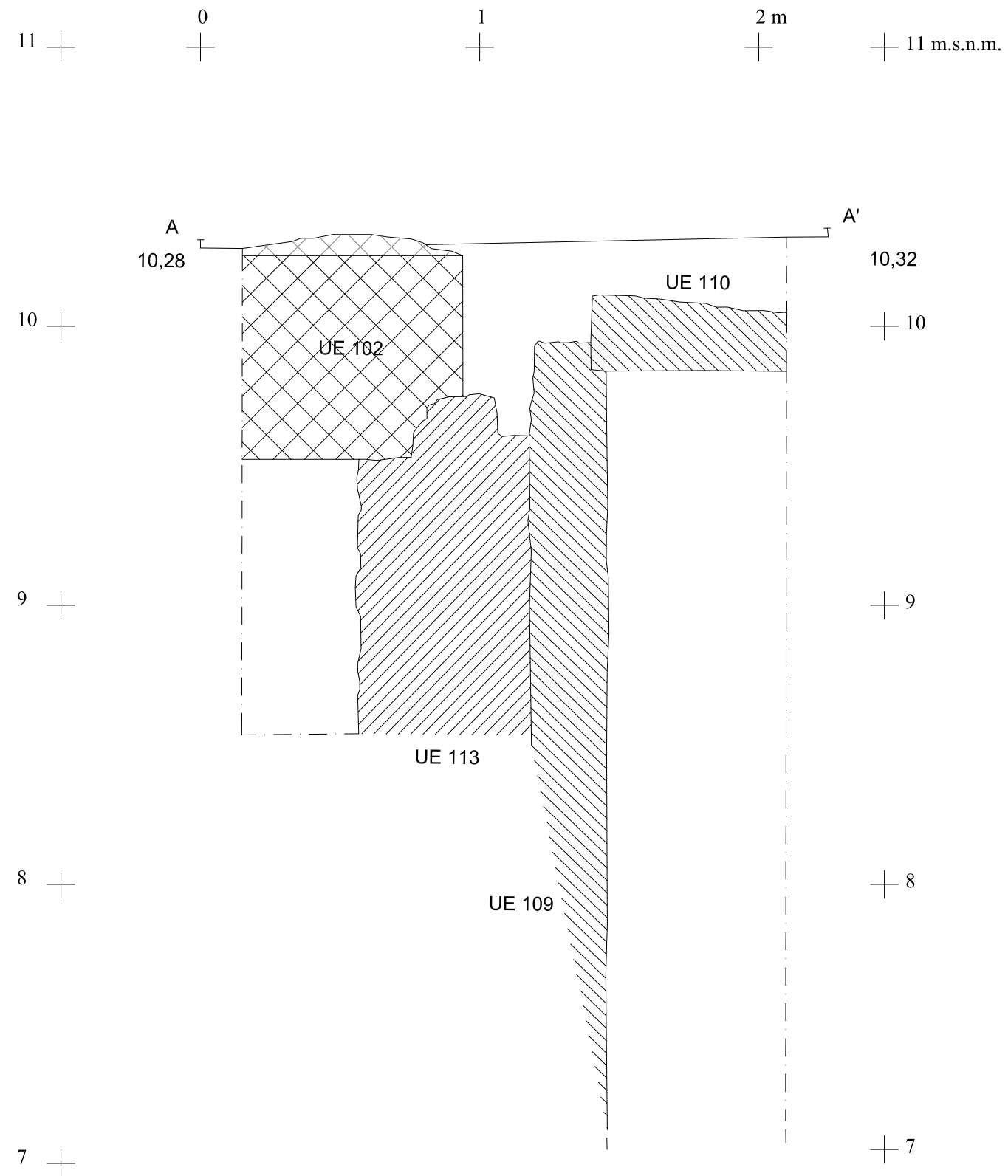
Plantes arqueològiques
per fases

Data: Juliol 2009

Núm.

4

DIRECCIÓ ARQUEOLÒGICA

Anna Martí

AUTORS

Mario Granollers

DIN A3 Escala: 1:20

INTERVENCIÓ

C/ Sant Pere Més Alt 76 codi: 056/09
Barcelona (Barcelonès)

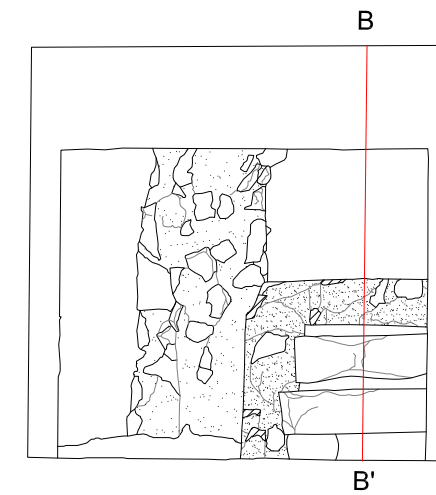
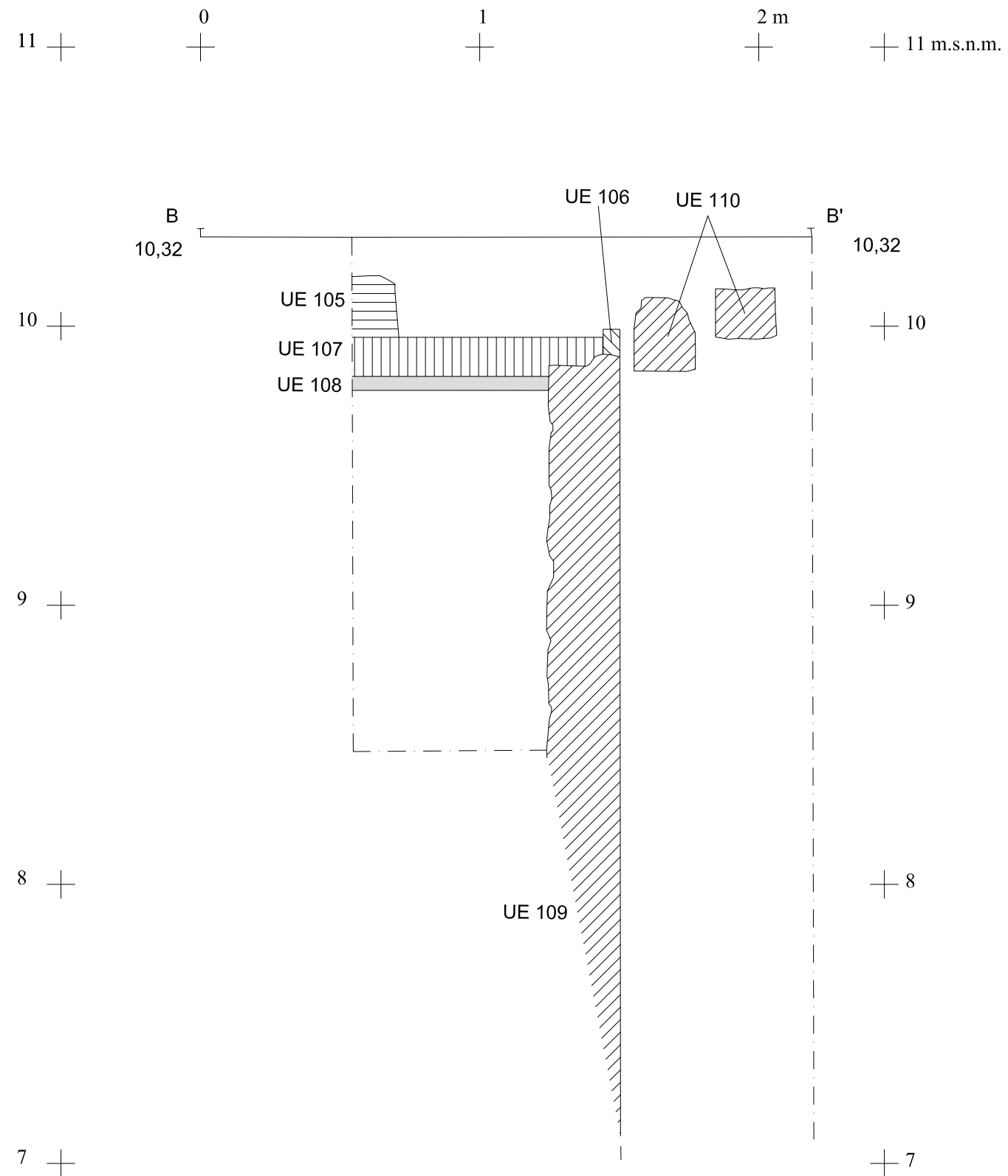
NOM DEL PLÀNOL

Secció longitudinal A-A'

Data: Juliol 2009

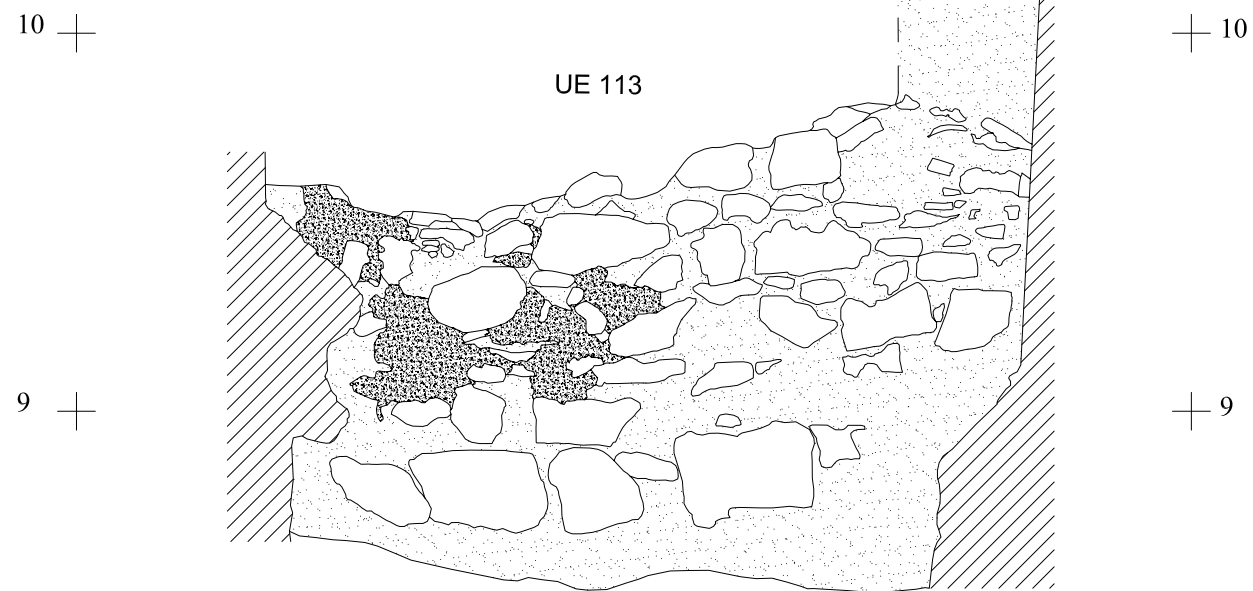
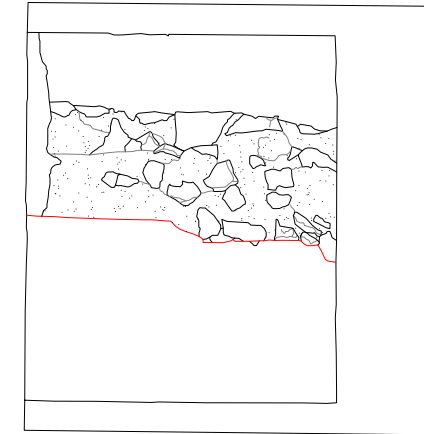
Núm.

5

DIRECCIÓ ARQUEOLÒGICA Anna Martí	AUTORS Mario Granollers	 CODEX ARQUEOLOGIA I PATRIMONI	INTERVENCIÓ C/ Sant Pere Més Alt 76 codi: 056/09 Barcelona (Barcelonès)	NOM DEL PLÀNOL Secció transversal B-B'	Núm. 6
			DIN A3 Escala: 1:20	0 1	

11 + 0 1 2 m + 11 m.s.n.m.

DIRECCIÓ ARQUEOLÒGICA

Anna Martí

AUTORS

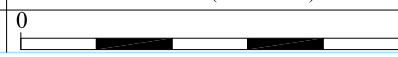
Mario Granollers

DIN A3 Escala: 1:20

INTERVENCIÓ

C/ Sant Pere Més Alt 76 codi: 056/09
Barcelona (Barcelonès)

NOM DEL PLÀNOL

Alçat del mur UE 113

Data: Juliol 2009

Núm.

7